TIBETAN TEXT

དེར་ལྷ་བཞིན་ཡབ་མེས་རིམ་པར་རིམ་པར། ཤཱཀྱ་རྒྱ་མཚོའི་ཕ་མེས་རིམ་ཅན་དུ་ཞབས་ཏོག་པ་ཡིན་འདུག་པ་དང་། ཁྱད་པར་ཤཱཀྱ་རང་ཉིད་ཞ་མེས་ཆེན་བདེ་ལྡན་རྣམ་རྒྱལ་གྱི་སྐུ་རིང་ལ། པུ་རིག་དང་ཁྱལ་ཡོད་དོ་ཅོག་དང་། ཁ་པོ་ལོའི་རྒྱལ་སྲིད་དང་ཞབས་སུ་བསྡུས་པ་དང་། གློ་བོའི་སྐག་རྫོང་རྨར(=དམའ་བར)་འབེབས་བྱས། གློ་བོ་མེས་ཞང་མཚོར་ཞབས་འདེགས་ཕྱབ་པ་དང་། ད་ལེང་བཅག་ནས་གངས་རིར་བྱག་ཚོམ་མེད་པ་དང་། ཁྱི་རིག་ཏུ་ཁ་ཅུལ་གྱི་དམག་དཔུང་། ན་བབས་ཨིབ་ར་ཧིམ་མཁན་དང་། ཏི་མུར་བྷིག་སོགས་ཧོར་དམག་སྟོབས་ཆེན་ཡང་ཡང་བྱུང་བར། ཤཱཀྱ་རྒྱ་མཚོའི་བློ་གྲོས་ཐབས་མཁས་ཀྱི[ས]་རིམ་པར་ལྡོག་ཐུབ་ནས་བདེ་འཇགས་བྱུང་བ་དང་། ཡབ་ཆེན་བདེ་ལེགས་རྣམ་པར་རྒྱལ་བའི་སྐུ་རིང་ལ། དབུས་གཙང་ནས་སོག་དམག་གི་དུས་ཟིངས་ལངས་པར། ར་ལ་དཔལ་རྒྱས་སོགས་སུ་དམག་འཁྲུགས་ཤིན་ཏུ་ཆེ་བར། ཤཱཀྱ་རྒྱ་མཚོའི་བློ་གྲོས་ཐབས་རྣམས་བདེ་བར་ལྡོག་ཐུབ་ཅིང་། ལ་དྭགས་གཞུང་ལ་ཕྱོགས་བཞིའི་དམག་དཔུང་སྟོབས་ཆེ་ལྷགས་པར། ཤཱཀྱའི་བློ་གྲོས་ཀྱི་གོམས་སྟབས་མ་འཁྱོར་བར། པ་ཙ་ཆེན་པོ་ནས་དམག་དཔུང་སྤྱན་ཏེ། ས་དོལ་པོ་རྣམས་རྨག་མེད་དུ་བརླག་ཅིང་། དབུས་ན[ས]་འབྲུག་ཐཾད་མཁྱེན་གཟིགས་པོ་སྒང་གཏིང་སྒང་དུ་སྤྱན་འདྲེན་ཞུས་ནས། གཞུང་ས་མཆོད་ཡོན་དང་། རྒྱལ་པོ་ལྷ་ཆེན་པོ་ཇི་སྲིད་བསྐལ་པ་གནས་པར་དུ་ལུགས་ལེགས་ཀྱི་བཟང་འཆིངས་སྒྲིག་ནས། མངའ་ཞབས་བདེ་འཇགས་བྱུང་བ་དང་། སྔོན་ལམ་མངའ་རིས་འདི་ཁྱལ་ངོས་ནས་འཛིན་སྐྱོང་བྱེད་སྐབས ཕྱིའི་དགྲ་འདུལ། ནང་གི་གཉེན་སྐྱོང་སོགས་མཛད་ན། གཞིས་སུ་བློན་པོ་རིན་པོ་ཆེ་ལྷ་སྲུ་དང་། ཕྱིས་སུ་དམག་དཔོན་རིན་པོ་ཆེ་ལྷ་སྲུའི་བྱ་བ་ཚུལ་མཐུན་བྱས་ཤིང་བྱེད་རྒྱུ་དང་བཅས་རྟོགས་བརྗོད་མདོར་བསྡུས་[སོ་] ||

TRANSLATION

The forefathers of Śākya-rgya-mtsho have been in succession servants of our successive god-like forefathers. In particular, Śākya[-rgya-mtsho] himself, during the lifetime of Bde-ldan-rnam-rgyal, who is our second great ancestor (viz. grandfather), gathered under his own feet the entire district of Pu-rig and the kingdom of Kha-po-lo; he brought low the Skag-rdzoṅ [castle] of Glo-bo; he rendered services at the lake Mes-žaṅ of Glo-bo. Having broken Da-liṅ, he did not halt at Gaṅs-ri (Kailāsa); but, when the Kashmir army under Na-babs (Nawāb) 'Ib-ra-him-mkhan, and the Hor (Mughal or Turk) army under Ti-mur-bhig, etc., appeared repeatedly in great force, Śākya-rgya-mtsho was able through his ingenuity and wise methods to turn them back one after another. And during the lifetime of my great father, Bde-legs-rnam-par-rgyal-ba, when a war arose with the Mongol (Sog) army from Dbus-gtsaṅ (Central Tibet), when great battles [were fought] at Ra-la, Dpal-rgyas, and other places, we were enabled by the counsels and measures of Śākya-rgya-mtsho to turn them back in a fortunate manner. When powerful armies assembled from all four sides in the middle of La-dvags, the clever methods of Śākya's ingenuity did not fail. He summoned an army from the great Pa-ca (Mughal emperor), and the enemy was destroyed until no army [of them] remained. Then he invited the H̱brug-[pa] lama Thams-cad-mkhyen-gzigs to the palace of Gtiṅ-sgaṅ; and there a fortunate treaty was arranged regarding the offerings to the Gžuṅ-sa (Lhasa government) and the rights of the great Lha-chen-po kings (Ladakhi kings), to last as long as this Kalpa. The subjects lived in a happy